

Wesley dos Santos & Johan van Boven

ONDER NEMEN ALS EEN BAAS

Hoe je met tinkeren, hosselen en
circulair denken jouw dromen waarmaakt

Proloog

Wauw, daar staan ze. Koning Willem-Alexander en koningin Máxima. Op nog geen tien meter van ons vandaan. Mijn vriendin Leticia geeft mij een arm en vanuit de deuropening kijken we een sprookjesachtige kamer in. De rood-witte vloerbedekking is zo zacht en chic dat je er amper op durft te lopen. Heb ik mijn schoenen goed geveegd? Aan de muur hangen schilderijen die niet zouden misstaan in het Rijksmuseum. Het aantal gouden versiersels in de kamer is ontelbaar. Gebeurt dit echt? En dan heb ik het nog niet eens over de betoverende glimlach van Máxima en de glinsterende medailles op het pak van de koning.

Een bode dreunt deftig onze namen op; het teken dat we naar binnen mogen. Terwijl we stap voor stap dichterbij het koninklijk paar komen, schieten mijn gedachten terug naar de uitnodiging voor het staatsbanket. Moest ik nou 'Majesteit' zeggen of 'Uwe Koninklijke Hoogheid'? Het eerste. Toch? Ik heb nog een paar seconden om een van de twee te kiezen, want eerst schudden we de president van Kaapverdië en zijn vrouw de hand.

Het presidentspaar is op staatsbezoek in Nederland en ik ben uitgenodigd om daarbij aanwezig te zijn. Ninny Duarte

Lopes (lid van de gebiedscommissie-Delfshaven) en Marleen ten Vergert (gebiedsmanager van de gemeente Rotterdam) hadden mij aangedragen bij het Koninklijk Huis als iemand met Kaapverdische roots die een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de Nederlandse maatschappij. Dat was mede te danken aan het feit dat ik de Aardig Onderweg Award van de RET had gewonnen en daarmee flink in de publiciteit was gekomen. Ik weet nog goed dat ik werd gebeld door een anoniem nummer. Ene Monique aan de andere kant van de lijn beweerde dat zij een medewerker van het Koninklijk Huis was. Het was allang 1 april geweest, maar ik dacht dat ik keihard in de maling werd genomen. Sick!

Maar nu sta ik hier, met mijn hand in die van koning Willem-Alexander. Het is een stevige handdruk. 'Aangenaam kennis te maken, Majesteit,' zeg ik beleefd. Hij buigt zijn hoofd een klein stukje naar voren en zegt dat hij het ook prettig vindt om met mij kennis te maken. Máxima zegt hetzelfde, maar dan met dat prachtige accent van haar. Wow, wat een moment! Ik kijk even opzij en zie Leticia glimmen. Van oor tot oor, want Máxima complimenteerde haar met haar 'prachtige zwarte jurk'. We lopen de kamer uit en weten even niet wat we tegen elkaar moeten zeggen. De avond is nu al onwerkelijk en hij is pas net begonnen.

In de hal van het Koninklijk Paleis in Amsterdam krioelt het van de mensen. Ik zie premier Mark Rutte met Lodewijk Ascher praten, prinses Beatrix loopt voorbij. En daar is David Mendes da Silva, de eerste voetballer van Kaapverdische afkomst die in het Nederlands elftal heeft gespeeld. Luis Tavares

is eveneens van de partij. Ook hij heeft Kaapverdische ouders, hij bokst onder de Nederlandse vlag. Van Rotterdam-West hebben we het alle drie tot het Koninklijk Paleis geschopt, concluderen we lachend. Verder is het een eer João Silva te ontmoeten. In de jaren vijftig kwam hij als een van de eerste Kaapverdiënen naar Nederland en ontfermde zich in de jaren daarna over landgenoten die hetzelfde pad kozen. Over pioniers gesproken...

De enorme kroonluchters en prachtige ornamenten maken het plaatje compleet. Ik hoef niet naar de wc, maar toch loop ik er even naartoe. Checken of de kranen en wc-brillen van goud zijn. Nope, gewoon wit.

Het koninklijk paar heeft inmiddels alle handen geschud. Willem-Alexander en Máxima lopen nu ook door de ruimte waar de tafels worden gedekt voor het staatsbanket. De genodigden cirkelen als bijen rond de koning en koningin, iedereen wil een praatje met hen maken.

Mijn kans komt morgen wel, denk ik bij mezelf. Voor de tweede dag van het staatsbezoek ben ik namelijk ook uitgenodigd. Dan komen president Jorge Carlos de Almeida Fonseca en zijn vrouw Lígia Dias met Willem-Alexander op bezoek in Rotterdam, waar ze worden ontvangen door burgemeester Ahmed Aboutaleb.

Leticia fluistert in mijn oor dat ze prinses Beatrix een hand wil geven. 'Doe dan,' zeg ik lachend. Maar ze durft niet. Ik geef haar letterlijk een zetje in de rug en een paar seconden later zie ik mijn vriendin een praatje maken met onze voormalige koningin. Wat een prachtig gezicht!

De ceremoniemeester kondigt aan dat het tijd is om aan het diner te beginnen. Op de statig gedekte tafels liggen menukaarten te pronken.

*Poultry and veal terrine
with pistachio and truffle
sweet and sour pumpkin
lettuce garnish*

En dat is alleen nog maar het voorgerecht. In de eetzaal mogen geen foto's worden gemaakt, maar de menukaart leg ik stiekem toch even vast. Anders gelooft niemand me. Een paar boomerangs op Insta Stories moet kunnen, toch? Het eten wordt uitgeserveerd en ik staar naar de vier glimmende vorken en vier messen naast mijn bord. Ik kijk goed om me heen om te checken of ik eerst de buitenste vork en het buitenste mes moet pakken. Het is dat het ongepast is, maar het liefst zou ik mijn vingers erbij aflikken. Heer-lijk! Ik drink nooit rode wijn, maar nu kan ik niet achterblijven bij de rest van de mensen. En eerlijk gezegd smaakt me dit ook uitstekend. Proost!

Na vier gangen en de toespraken van de president en de koning komt er een eind aan de avond die ik nooit meer zal vergeten. Eenmaal terug in Delfshaven trek ik mijn gehuurde rokkostuum uit en plof ik op mijn rug op het nog opgemaakte bed. Starend naar het plafond denk ik dat morgen misschien nóg mooier kan worden.

De volgende dag zit ik in het stadion van Sparta wéér aan tafel met Willem-Alexander. Alsof het de normaalste zaak van

de wereld is geworden. Nederlanders van Kaapverdische afkomst krijgen ieder een minuut om de koning te vertellen wat zij voor de stad Rotterdam hebben betekend. Oog in oog met de belangrijkste man van het land en president Fonseca vertel ik in het Engels mijn verhaal. Dat ik het niet in mijn eigen taal kan doen, vind ik eigenlijk nog het spannendst. Kom ik wel uit mijn woorden? Gelukkig blijf ik vrij rustig en probeer ik zo kort en krachtig mogelijk te vertellen hoe ik tegen circulaire economie aankijk, hoe ik die toepas in Rotterdam en welke kansen ik daarvoor zie voor Kaapverdië. Willem-Alexander knikt met zijn hoofd en beaamt hoe belangrijk het is om zo circulair mogelijk te gaan leven.

De zestig seconden vliegen voorbij, terwijl ik nog zoveel meer te vertellen heb. Als de koning en de president Het Kasteel verlaten, besef ik dat ik mijn verhaal met veel meer mensen wil delen. Ik ben bevoorrecht dat ik dit allemaal heb mogen meemaken. Daarom wil ik iets terugdoen. Ik wil mensen inspireren, door mijn verhaal via dit boek te vertellen, bijvoorbeeld. Mensen helpen succes te boeken. Ieder op zijn eigen manier. Op zijn eigen niveau.

En stiekem hoop ik natuurlijk dat de koning, de koningin en hun dochters mijn boek ook lezen. Ik stuur in elk geval een exemplaar op. Als bedankje voor die twee onvoorstelbaar mooie dagen.

Inleiding

Het klinkt misschien gek, maar op mijn elfde was ik al ondernemer. Met klasgenootjes ruilde ik kleurplaten tegen flippo's en niet veel later verkocht ik gedownloade muziek, games en software aan familie en vriendjes. De wereldeconomie werd destijds 'nieuwe economie' genoemd, omdat technologische ontwikkelingen een steeds grotere rol gingen spelen. Bedrijven konden steeds meer en sneller produceren. Dankzij internet werden de afstanden in de wereld steeds kleiner, alles lag binnen handbereik. Daardoor ontstonden er nieuwe banen en werden er verse vaardigheden verlangd.

Vandaag de dag vliegen nieuwe benamingen voor de economie ons nog steeds om de oren. Deeleconomie, kluseconomie, platformeconomie, noem maar op. Technologieën blijven zich in een razendsnel tempo ontwikkelen en dat heeft gevolgen voor hoe jij en ik ons geld kunnen en willen verdienen. De ontwikkelingen gaan zó snel dat we het bijna niet meer bij kunnen houden. Maar liefst 65 procent van de huidige basisschoolleerlingen oefent straks een beroep uit dat nu nog niet eens bestaat, staat in het rapport 'The Future of Jobs' van het World Economic Forum.

Dus wordt het de hoogste tijd om mee te rennen met de laatste ontwikkelingen. Niet even een sprintje trekken, nee, dat is niet genoeg. Het is een kwestie van een heel lange adem hebben. Ik ben van mening dat dit alleen kan door ons te richten op de vaardigheden die ons mens maken. Die juist níét worden beïnvloed door de alsmaar doordenderende technologische ontwikkelingen.

Mijn manier van ondernemen is áltijd gebaseerd op drie cruciale vaardigheden: tinkeren, hosselen en circulair denken. Het zijn skills die niet door technologie te vervangen zijn, maar je wel de benodigde basis geven om de weg naar succes sneller te bewandelen. En dan maakt het niet uit welke naam er aan de economie wordt gehangen.

Voordat ik in dit boek dieper inga op de drie vaardigheden, geef ik alvast een globaal inkijkje. We stappen samen een tijd-machine in, terug naar 2002. Naar de periode waarin ik met het downloaden van muziek, films, games en software voor het eerst aan het ondernemerschap snuffelde.

Ondernemen met kleurplaten en flippo's

Mijn eerste computer was een Compaq, met zo'n groot en diep crèmekleurig beeldscherm. Ik speelde er vooral patience en mijnenveger op, omdat we nog geen internet hadden. Op een gegeven moment konden we via ons telefoonnetwerk het wereldwijde web gaan verkennen. Mensen die aan het begin van deze eeuw ook puber waren, herinneren zich vast nog hoe het

klonk als je internet 'aanzette': allemaal piepjes en gekraak voordat de verbinding tot stand werd gebracht. Dat inbellen kostte best veel geld, dus mocht ik er van mijn ouders niet al te vaak gebruik van maken. Ik zocht vooral naar plaatjes van Dragon Ball Z. Die printte ik om ze vervolgens als kleurplaat te gebruiken en met klasgenootjes te ruilen. Of ik vroeg er een flippo of een Dragon Ball Z-kaartje voor. Prachtige tijd was dat.

Gelukkig namen mijn ouders al vrij snel een abonnement op Wanadoo, waardoor ik via de kabel kon internetten. Dat was niet alleen een stuk goedkoper, maar ook sneller. Dat kwam goed uit, want mijn oudere neef Daniël liet me zien dat je via internet allerlei dingen kon downloaden. Muziek, games, films, software, noem maar op. Ik werd daar nieuwsgierig van en wilde zelf uitzoeken hoe het werkte. Op zijn bureau zag ik dvd-hoesjes liggen met daarop blote mensen die rare dingen met elkaar deden. Het bleek porno te heten en volgens mijn neef waren er veel mensen die daarvoor wilden betalen. Een goed handeltje dus.

Ik was pas twaalf jaar, dus dat gedoe met mensen zonder kleren was niets voor mij. Maar dat er gratis muziek, spelletjes, films en computerprogramma's voor het oprapen lagen, maakte me nieuwsgierig. Dit. Wil. Ik. Ook.

Daniël had gezegd dat ik met het programma Kazaa kon downloaden wat ik wilde. Dus zocht ik uit hoe dat werkte. Het duurde toen best wel lang voordat je iets had gedownload. Een film als *Men in Black II* duurde maar liefst twee dagen om binnen te halen. Dus liet ik mijn computer de hele nacht aanstaan, zodat er ook tijdens mijn slaap de nodige MB's werden binnen-

gehaald. Mijn ouders mochten dat niet weten, dus zette ik boeken tegen de achterkant van mijn computer om te voorkomen dat ze de herrie van de ventilator hoorden. En alle knipperende lampjes plakte ik af met tape, zodat mijn moeder een donkere kamer zou zien als ze langsliep.

Kazaa als verdienmodel

Door veel zelf uit te zoeken, hadden downloadprogramma's als Kazaa, LimeWire en BitTorrent weinig geheimen meer voor me. In no time had ik een enorme hoeveelheid muziek, games, films en software op mijn computer staan. Ik schroefde 'm open om te kijken hoe ik de computer kon uitbouwen met extra RAM-geheugenkaarten en harde schijven. Verder kocht ik een brander, waarmee ik al die bestanden op lege cd's en dvd's van Kruidvat zette. Mijn eerste productenvoorraad was een feit. Ik was supertrots.

De stapel gebrande cd's en dvd's werd groter en groter. Op de schijfjes schreef ik zo netjes mogelijk:

Get Rich or Die Tryin', 50 Cent

Need for Speed Underground

Lord of the Rings: Return of the King

FruityLoops

Maar om het product interessanter te maken, moest het net iets professioneler, vond ik. Daarom kocht ik een brander waar-

mee je niet alleen bestanden van een computer naar dvd's kon overzetten, maar ook een afbeelding op de voorkant van de schijf kon printen. Software, zoals Photoshop van mijn neef Nelson, waarmee ik de officiële hoesafbeeldingen van muziekalbums en films kon vormgeven maakte het plaatje compleet.

Toen werd het tijd om te verkopen. Aan familieleden, vrienden, klasgenoten; iedereen vond het prachtig om voor slechts 5 euro een cd of voor 7,50 euro een film of game te kunnen kopen. Gemiddeld verkocht ik er zo'n tien per week. Voor mijn leeftijd ging het dus om mooie bedragen, al wist ik heus wel dat ik er niet rijk van zou worden. Maar ik vond het prachtig om geld te verdienen met iets wat ik zelf had gemaakt.

In Excel maakte ik een overzicht van hoeveel en wat ik aan wie had verkocht. Daardoor kreeg ik echt het gevoel dat ik een eigen zaakje had. En het breidde zich steeds verder uit. Zo kende mijn beste vriend Adilson Araújo ook flink wat mensen die muziek en games van mij wilden kopen. Dankzij hem werd mijn netwerk stukken groter.

Mama gaat los

In die tijd dat ik mijn computer stiekem nachtenlang liet draaien, wisten mijn ouders totaal niets van internet, downloaden en alles wat daarmee te maken heeft. Maar op een gegeven moment kwam daar verandering in. Mijn moeder luistert graag naar Braziliaanse muziek. Roberto Carlos is haar favoriete artiest. Op een dag had ik een cd'tje voor haar gebrand met zijn

album erop. Vervolgens klopte ze regelmatig bij me aan met verzoeknummertjes... Toen heb ik haar geleerd hoe ze zélf muziek kan downloaden en op cd's kan zetten. Ze ging los.

Ik vond het branden van mijn eigen cd's supertof en gunde mijn moeder hetzelfde plezier. Daarnaast had ik het aan mijn ouders te danken dat ik een computer op mijn kamer had en cd-branders en extra harde schijven kon kopen. Dus vond ik het niet meer dan normaal dat ik mijn opgedane kennis aan hen teruggaf. Ook heb ik vrienden en klasgenoten geleerd hoe ze dat moesten doen.

Hoe dit boek je helpt een baas te worden

In bovenstaand verhaal zitten de vaardigheden tinkeren, hosselen en circulair denken verstoppt. Op vroege leeftijd was ik al bezig deze essentiële vaardigheden (onbewust) te ontwikkelen en later heb ik ze gebruikt om verschillende ondernemingen te starten.

In dit boek ga ik uitgebreid in op tinkeren, hosselen en circulair denken. Ik leg niet alleen uit wat ze betekenen, maar ik laat vooral aan de hand van praktijkvoorbeelden uit mijn eigen ondernemingen zien hoe ze werken en welke effecten ze hebben. Het voorbeeld van de cd's is grappig, maar hoe werkt het driestappenplan in de grotemensenwereld?

Ondernemersbazen

Ook rolmodellen vertellen in dit boek hoe zij deze vaardigheden hebben gebruikt om aan de weg te timmeren. Hoe zij dankzij tinkeren, hosselen en circulair denken succesvol zijn geworden. Ik interviewde hen om zelf inspiratie op te doen en die weer door te geven aan jou. Uiteraard vertelde ik ook mijn eigen verhaal aan de rolmodellen en vaak kreeg ik te horen dat zij mij ook inspirerend vinden. Win, win, win. Ze komen dus later in het boek uitgebreid aan het woord, maar ik zal ze alvast aan je voorstellen en uitleggen waarom zij voor mij rolmodellen zijn.

Jandino Asporaat (alleskunner)

Ik ga hier opsommen wat deze Rotterdamse duizendpoot allemaal doet en kan, maar eigenlijk kan ik beter vertellen wat hij niet kan. Dat rijtje is namelijk een stuk korter. Maar goed, komt-ie: Jandino is stand-upcomedian, acteur, presentator, zanger, producent, imitator en bezig met het openen van zijn eigen restaurant FC Kip. Ik heb zijn carrière altijd vanaf de zijlijn gevolgd en het valt me op dat hij het leuk vindt om uit zijn comfortzone te stappen. Dat moet ook wel als je zo ongelooflijk veel verschillende dingen doet en onder-

neemt. Wat dat betreft kan ik me goed met hem identificeren. Ook ik vind het lastig om me maar op één ding te richten en me daarop te blijven focussen. Ik wil ook altijd in beweging blijven en nieuwe dingen ontdekken en proberen. Wat Jandino de afgelopen jaren heeft opgebouwd is gewoon sick. Het was prachtig om naar zijn verhalen te luisteren.

Winne (rapper)

Ik luister al sinds 2005 naar zijn tracks. Al sinds de middelbare school is Winne een van mijn favoriete rappers. De onderwerpen die hij aansnijdt in zijn muziek raken me in mijn ziel. Ik herken ze. Hij omschrijft dingen die ik ook zou willen beleven. Ik zal een heel simpel voorbeeld geven. In het nummer 'Fata Morgana' rapt Winne over hoe hij de muziekwereld in is gestapt zonder kennis van zaken. Dat hij het gewoon ging doen, klaar. Dat is voor mij heel herkenbaar. Ik onderneem op precies dezelfde manier. Ook vind ik het mooi dat Winne heel erg authentiek is. En in balans. Door te sporten en op zijn voeding te letten blijft hij dat. Mooi om te zien hoe hij dat in zijn dagelijkse routine heeft opgenomen. Dat komt terug in zijn muziek. En last but not least: hij geeft jonge talenten graag kansen die hij zelf ook heeft gehad. Daarover kan hij

uitvoerig vertellen, op de voor hem zo kenmerkende rustige en wijze manier. Prachtig.

Soufiane Touzani (baltovenaar)

Ik kon vroeger – en eigenlijk nog steeds – uren naar zijn video's kijken waarin hij nieuwe voetbaltrucjes liet zien. Daarna ging ik naar buiten om te proberen ze met vriendjes na te doen. Met de nadruk op proberen... Ik liet mijn neefje de pogingen filmen met zo'n oude Nokia. Haha, daar kunnen we ons niets meer bij voorstellen nu smartphones over de beste camera's beschikken. Soufiane is altijd een echte tinkeraar geweest, een experimenterende freestyler. Proberen, proberen en nog eens proberen. Het is mooi om te zien dat Soufiane daardoor uiteindelijk veel meer is geworden dan alleen een baltovenaar. Door een goed team om zich heen te verzamelen heeft hij een compleet platform opgebouwd waar miljoenen mensen van genieten. Verder heeft hij de stap gezet van online naar tv, iets wat ik zelf ook voor ogen heb in mijn carrière. Het leuke van hem interviewen is dat hij net zo goed kan praten als toveren met een bal.

Colette Cloosterman (topvrouw Jumbo)

Ik bezoek elk jaar het ondernemersevenement BusinessBoost Live. Toen ik Colette Cloosterman daar hoorde spreken, wist ik gelijk dat ik meer over haar wilde weten. Hoe heeft zij er als Chief Customer Officer (cco) voor gezorgd dat Jumbo nu de uitstraling heeft van een hoogwaardige supermarkt? Terwijl ik altijd een iets minder positief beeld had van die supermarkt ten opzichte van andere supermarkten. Ik kwam erachter dat zij uit een vermogende familie komt en qua loopbaan voor een veel makkelijkere weg had kunnen kiezen dan ze daadwerkelijk heeft gedaan. Colette wil haar talenten zélf ontplooiën zonder op anderen te leunen. Dat heeft ze gedaan, en hoe!

Anouk Hoogendijk (ex-voetbalster)

Anouk heeft moeten strijden. Toen zij op de top van haar kunnen was als voetbalster, werd er in Nederland neerbuigend naar haar sport gekeken. Ach ja, die meiden proberen ook tegen een balletje te trappen. Dat werk. Maar Anouk liet dat niet over haar kant gaan en dacht: ik ga jullie laten zien dat dit serieuze shit is. Mede dankzij haar werd vrouwenvoetbal steeds serieuzer genomen én populairder. Kleine meisjes wilden

ook een Anouk Hoogendijk worden. Toen ze al een tijdje was gestopt werden de Oranjeleeuwinnen Europees kampioen. Hoewel ze toen niet meer zelf op het veld stond, heeft ze daar zéker een steentje aan bijgedragen. Na haar voetballoopbaan heeft Anouk bewezen dat ze veel meer is dan een (ex-)voetbalster. Ze bracht een boek uit, deed mee aan *Expeditie Robinson*, zet zich in voor goede doelen; bijna te veel om op te noemen. Dan ben je een baas, hoor.

Michiel Muller (medeoprichter Picnic)

Als iemand aanvoelt waar consumenten op een bepaald moment behoefte aan hebben, is het Michiel Muller. Op die manier start hij de ene na de andere onderneming op. Vervolgens durft hij het succes los te laten om zijn horizon te verbreden en op zoek te gaan naar nieuwe kansen. De online supermarkt Picnic is een prachtig voorbeeld van hoe hij zo'n kans heeft gegrepen. Deze ondernemer in hart en nieren mocht niet ontbreken in dit boek.

Emms (rapper)

Emerson Akachar is behalve een buurtgenoot, ook een vriend van mij. Toen ik een jaar of zestien was gin-

gen we zo nu en dan met gemeenschappelijke vrienden iets leuks doen. Hij is in zijn leven de nodige verleidingen om het verkeerde pad op te gaan tegengekomen, maar ik vind het tof dat hij ervoor heeft gekozen om op het rechte pad te blijven. Emms vond de kracht om vol voor muziek te gaan en nam daar zijn vrienden en buurtgenoten in mee. Broederliefde was geboren. Ze verkopen Het Kasteel en Ahoy uit. Dingen die vooraf niet voor te stellen waren. Het ondenkbare mogelijk maken; die vibe krijg ik bij hem.

Mark Teurlings (strafrechtadvocaat)

Aanvankelijk kende ik Mark alleen van zijn optredens bij tv-programma's als *Goedemorgen Nederland*, waar hij als strafrechtadvocaat aan het woord kwam. Maar toen ik via via met hem in contact kwam, hoorde ik dat hij ook een succesvol lifestylemagazine uitgeeft: *Amsterdam XXXL*. Terwijl ik dacht dat als je advocaat bent je alleen maar met rechten bezig bent. Maar hij doet het gewoon. Mark heeft lef en trekt zich niets aan van wat anderen van hem denken. Vind ik mooi. Als jonge ondernemer mocht ik in zijn magazine mijn verhaal vertellen. Een hele eer. Ik geef graag dingen terug, dus vroeg ik of hij zijn ondernemersverhaal met jou als lezer van mijn boek wilde delen.

Zelf aan de slag

Ik hoop dat hun verhalen en mijn ervaringen voor jou een inspiratiebron zijn. Om die inspiratie gelijk om te zetten in daden heb ik een paar zelfopdrachten voor je toegevoegd. Op die manier ga je na elk hoofdstuk voor jezelf na op welke manier jij kunt tinkeren, hosselen en circulair denken.

Houd daarbij altijd in gedachten dat alles mogelijk is. Ik had nooit gedacht dat ik als jongen uit Delfshaven prijzen zou winnen zoals de Aardig Onderweg Award (25.000 euro) en op bezoek zou mogen komen bij de koning en koningin. Maar dankzij het vertrouwen van mijn directe omgeving, het vertrouwen in mezelf én mijn verbeeldingskracht heb ik het geschopt tot waar ik nu ben. En dat nog vóór mijn dertigste verjaardag.

Ik neem je graag mee in mijn verhaal; hoe ik de drie vaardigheden heb toegepast om mezelf te ontwikkelen tot wie ik ben. Zodat ook jij kunt ondernemen als een baas.